

forekommer mig nu imidlertid, at der slet ikke er den Inkonsekvens til Stede mellem § 8 og Hovedreglerne, som Motiverne og den højtærede Landbrugsminister mener. Jeg skal naturligvis ikke svare for § 8, jeg har ikke været med til at stille det paagældende Forslag, og jeg ved altsaa ikke, hvad der har været Tanken dermed; men efter Ordene synes jeg ikke, at der er nogen som helst Inkonsekvens til Stede. Det er en overmaade naturlig og forklarlig Ting, at man ved Afløsning af Vareafgifter indskrænker sig til at afløse Afgifter i saadanne Varer, hvorpaa der sættes Kapiteltakst, altsaa navnlig Korn, thi kun dette er praktisk. Men naar man vil forbyde fremtidige Paalæg af Vareafgifter, er det naturligt, at man ikke bliver staaende ved Afgifter i saadanne Varer, hvorpaa der sættes Kapitelstakst, men at man ogsaa medtager andre Varer. Hvis man ikke gør det, vilde det hele nemlig kunne omgaaes paa den letteste Maade. Det vilde saa være forbudt at paalægge Afgifter i Korn, men man kunde paalægge Afgifterne i andre Varer, hvis Pris bestemmes ved Kornet, Byg, Mel eller Malt, og en saadan Omgaaelse vilde det dog være nødvendigt at dæmme op imod.

Naar man saa derefter gaar til Pengeafgifterne, er det ligefrem urigtigt, naar det staar i Motiverne, at bestaaende Pengeafgifter skal være Genstand for Afløsning, det skal de slet ikke efter den gældende Lov. De bliver at afløse, hvis det forlanges enten af Yderen eller af Nyderen; men hvis Yder eller Nyder ikke forlanger det, hvis de er enige om, at Pengeafgiften forbliver bestaaende, kan den udmærket godt blive staaende. Men der er ikke den allermindste Inkonsekvens i, at man tillader de samme Parter, en Yder og Nyder, i Fremtiden ved Overenskomst at paalægge de Afgifter, som de ved Overenskomst kan lade forblive staaende. Der er altsaa i Virkeligheden ingen Uoverensstemmelse til Stede mellem Lovforslagets Hovedregel og § 8. Var det Tilfældet, skulde jeg tro, at det havde været naturligere at rette § 8, der er kommet ind maaske mere tilfældigt under Rigsdagsbehandlingen, efter Hovedreglerne, frem for at rette Hovedreglen efter § 8, saaledes som den højtærede Landbrugsminister har gjort.

Men i øvrigt kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at det maa forundre, at den højtærede Landbrugsminister nu lægger saa overmaade stor Vægt paa Konsekvensen, at han, for at opnaa Konsekvens paa det Punkt, der her er Tale om, foreslaar helt nye Lovregler; thi den højtærede Landbrugs-

minister har ikke tidligere staaet paa dette Standpunkt. I det oprindelige Lovforslag, som den højtærede Landbrugsminister forelagde, var der ganske anderledes Inkonsekvenser, saaledes som jeg ved tidligere Lejligheder har tilladt mig at paapege i dette høje Ting. Det var nemlig paabudt, at alle Arvefæsteafgifter skulde afløses, men det var aldeles ikke forbudt at paalægge nye Arvefæsteafgifter, ja, der var efter Lovforslaget intet i Vejen for, at Yder og Nyder straks efter, at Afgiften var blevet afløst, ved Overenskomst kunde lægge ganske de samme Afgifter paa ganske de samme Ejendomme. Naar man den Gang kunde tage en saadan Inkonsekvens og det ikke afskrækkede, maa det forbavse, at den højtærede Landbrugsminister lægger saa megen Vægt paa den i alle Tilfælde saa langt ringere Inkonsekvens, der nu kan være Tale om.

Jeg tror altsaa ikke, at den højtærede Landbrugsminister kan begrunde sit nye Lovforslag med en Henviisning til den gældende Lovs § 8, og materielt tror jeg bestemt at kunne sige, at der ikke kan anføres tilstrækkelige Grunde for Undtagelse af Pengeafgifterne fra Afløsningen. Naturligvis kan jeg nok se, at det er til Fordel for Yderne at faa Pengeafgifterne undtaget, men det kan dog ikke være tilstrækkeligt. Den Omstændighed, at man tager Penge fra Per, retfærdiggøres dog ikke uden videre derved, at man giver de samme Penge til Poul. Man maa virkelig spørge: Hvad er Ret og Retfærdighed til begge Sider, hvad er de virkelige, materielle Grunde til at foretage en saadan Undtagelse? Saadanne Grunde tror jeg ikke kan anføres. Pengeafgifter er efter min Mening Afgifter af ganske samme Kvalitet som Kornafgifter, der betales efter Kapitelstakst, d. v. s. ogsaa betales i Penge. Det er Pengeafgift det ene og Pengeafgift det andet. Det er Afgifter af ganske samme Art, og naar man nu undtager Pengeafgifter fra Afløsning, ogsaa hvis der er Tale om det, som er Lovforslagets Hovedindhold: Arvefæsteafgifter, saa vælter man derved over Ende hele den Begrundelse, hvorpaa Lovforslaget oprindeligt har hvilet.

Naar det i sin Tid blev hævdet, at man burde skride til en Afløsning af Arvefæsteafgifterne, var der to Hovedgrunde, der særlig blev ført i Marken, og som ogsaa er blevet gjort stærkt gældende i dette Ting. Den ene var den, at Arvefæsteafgifterne er en Rest af det gamle Hørighedsforhold overfor Jorddrotten; det maatte man have bort. Den anden var, at Afgifterne lagde Hindringer i Vejen for Udstykning. Naar man